

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ประเทศไทยในปัจจุบันกำลังเกิดวิกฤตทางสังคม วัฒนธรรมและศีลธรรม ทำให้เด็กเยาวชนในวัยเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ อาทิ ไม่เห็นคุณค่าของตนเอง หนีเรียน ดิตยาเสพติด เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ขาดคุณธรรมจริยธรรม และผลการเรียนตกต่ำ เป็นที่ประจักษ์กันโดยทั่วไปแล้วว่า ยาเสพติดทำความเสียหายให้กับสังคม มนุษย์มาช้านาน สำหรับประเทศไทยปัญหาเสพติดนับว่าเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเสพติดทำให้รัฐต้องสูญเสียทรัพยากรของชาติจำนวนเด็กและเยาวชน ทำให้กลายเป็นปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งที่ สถานศึกษาต่าง ๆ จะต้องทุ่มเทกำลังกาย สติปัญญา และการจัดสรรทรัพยากร ไปใช้ในการบริหารจัดการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา สังคมประเทศไทยมีปัญหาหลากหลายที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกัน แก้ไขปัญหาเสพติดถือว่าเป็นปัญหาหนึ่ง ที่นับว่าแต่จะเพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้นหากปล่อยไว้ก็จะยากต่อการแก้ไข ซึ่งทุกฝ่ายมีความจำเป็นต้องตระหนักและให้ความสำคัญในการช่วยเหลือ การบริหารจัดการปัญหาเสพติด โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาที่เป็น โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาซึ่งมีนักเรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่น ที่เป็นวัยที่กำลังสนใจสิ่งแปลก ใหม่ อยากรู้ อยากรูเห็น มีพฤติกรรมลอกเลียนแบบเพื่อน จึงเป็นการเสี่ยงต่อการนำไปสู่การติด ยาเสพติด

สถานการณ์ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เกี่ยวกับยาเสพติดในปัจจุบันนี้ มีเด็กนักเรียนที่ติดยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น บางคนต้องใช้จ่ายเงินในการซื้อยาเสพติดไปหลายหมื่นบาท เพราะในหนึ่งวันเด็กบางคนจะต้องใช้ยาเสพติดในปริมาณที่มาก ซึ่งการใช้ยาเสพติดจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ยาเสพติดมีราคาแพงมาก เมื่อมีความต้องการเสพยามากในที่สุดเด็กนักเรียนก็ต้องกลายเป็นผู้ค้ายาเสพติด และเป็นกระบวนการที่มีเครือข่ายเกิดขึ้นภายในโรงเรียนและขยายวงกว้างไปยัง โรงเรียนต่าง ๆ มากขึ้นซึ่งจะเห็นได้ว่าการปราบปรามยาเสพติด ที่รัฐบาลได้ประกาศสงครามกับ ยาเสพติดถึงขั้นแตกหักทำให้กลุ่มวัยรุ่นทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนเจ็บสงบลง แต่ก็ยังมี นักเรียนบางกลุ่มที่ยังเกี่ยวข้องกับยาเสพติดบางชนิด ได้แก่ สุรา บุหรี่ ทางโรงเรียนได้รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในหลากหลายรูปแบบ เช่น การปิดป้ายรณรงค์ การส่งเสริมการเล่นกีฬา และจัด กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการสอดแทรกในเนื้อหาของแต่ละสาระการเรียนรู้ในทุกช่วงชั้น

จัดให้มีการส่งเสริมนักเรียนที่มีความประพฤติดี จัดให้มีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนการพาไปศึกษายังแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีและสามารถนำมาปรับปรุงพัฒนาตนเองได้ (สำนักงานคณะกรรมการการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2547 : 20)

การแพร่ระบาดของยาเสพติดก็ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รัฐบาลได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับสภาพปัญหาจึงได้ประกาศเป็นนโยบายเร่งด่วน เพื่อต่อสู้ปัญหาเสพติดอย่างจริงจังด้วยการตัดวงจรตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด โดยเฉพาะยาบ้าทั้งนี้เพื่อป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้หมดไป จากการดำเนินงานปราบปรามยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง นับว่าเป็นมาตรการที่มีความเข้มข้นทุกหน่วยงานมีความร่วมมือและปฏิบัติอย่างจริงจังในส่วนกลาง และได้จัดตั้งศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2547 : 45)

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีโครงการ โรงเรียนสีขาว เน้นสร้างภูมิคุ้มกัน โดยจัดตั้งเครือข่ายโรงเรียนสีขาวประจำโรงเรียนในรูปแบบองค์กร 4 ประสาน 2 คำ ซึ่ง 4 ประสาน ได้แก่ ผู้แทนผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง และผู้แทนนักเรียน ส่วน 2 คำ ได้แก่ ผู้แทนผู้นำชุมชน และ ผู้แทนผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 17) การจัดทำโครงการโรงเรียนสีขาว เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขให้สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันของสังคม ศูนย์กลางการศึกษาพัฒนาให้ปลอดจากปัญหา การติดยาเสพติด สิ่งชั่วร้าย ที่จะก่อให้เกิดปัญหาต่อนักเรียนเยาวชน ประพฤติคนไม่เหมาะสมกับวัยในทางกามารมณ์ การพนัน การทะเลาะวิวาทโดยการดำเนินการจะต้องอาศัยความร่วมมือจากครู นักเรียน ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน มีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนานักเรียน นักศึกษา เยาวชนให้พ้นภัย เป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติต่อไปแนวทางการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว เน้นการใช้กระบวนการแบบมีส่วนร่วมในการดูแลเอาใจใส่จากสังคมทุกรูปแบบ ที่เกิดผลต่อการพัฒนานักเรียน ทั้งนี้ ถือว่าโรงเรียนสีขาว เป็นศูนย์รวมแห่งความพยายามร่วมกันของทุกฝ่าย จึงจัดให้มีโครงการโรงเรียนสีขาวขึ้น โดยกำหนดกรอบ แนวคิด และวิธีการดำเนินโครงการโรงเรียนสีขาว ซึ่งได้กำหนดแนวทางเกี่ยวกับการสรรหานุเคราะห์ การจัดทำแผนกิจกรรมของโครงการการติดตาม ประเมินผล และการรายงานผล ให้โรงเรียนนำไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบายประสบผลสำเร็จ ผู้ที่ร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าฝ่ายบุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นการภายใน เพื่อปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายในโรงเรียน ได้แก่ หัวหน้าฝ่ายปกครอง หัวหน้างานแนะแนว หัวหน้างานอนามัยโรงเรียน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวในโรงเรียน วิธีการให้ได้ว่าซึ่งบุคลากรเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ

ดำเนินงานโครงการ โรงเรียนสีขาว ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายบริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้นำภูมิปัญญาชาวบ้าน ผู้นำชุมชน และผู้แทนนักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียนสีขาวการจัดทำแผนกิจกรรมของโครงการ การกำหนดกิจกรรมของโครงการโรงเรียนสีขาวการติดตามประเมินผล และรายงานผล มีการวางแผนการดำเนินงานติดตามประเมินผลจากตัวชี้วัด ซึ่งเป็นดัชนีวัดความสำเร็จของโครงการโรงเรียนสีขาว (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2544 ก : 1)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 มีเขตพื้นที่ในการให้บริการจัดการศึกษา จำนวน 8 อำเภอ คือ อำเภอนางรอง อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ อำเภอปะคำ อำเภอหนองหงส์ อำเภอโนนสุวรรณ อำเภอโนนดินแดง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติ มีโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 238 โรงเรียน ซึ่งเป็นเขตพื้นที่การศึกษาที่ใหญ่และมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ยาเสพติดจึงสามารถเข้ามาได้ง่ายตามแนวตะเข็บชายแดน ดังสถิติการจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2546 มีทั้งสิ้น 102,334 คดี ซึ่งเป็นสถิติที่ได้จากการจับกุมผู้ต้องหาเกี่ยวกับยาเสพติดในระยะเวลา 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2547 : 1) จากข้อมูลและสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่ต้องรีบดำเนินการหาแนวทางในการบริหารจัดการโดยเร่งด่วน ในสถานศึกษาที่มีเยาวชนจำนวนมากถ้าไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดและถูกวิธีจะทำให้ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม รัฐบาลต้องสูญเสียงบประมาณในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นว่าการหาแนวทางในการบริหารจัดการปัญหายาเสพติดในโรงเรียนให้ถูกต้องจึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้แนวทางในการบริหารจัดการเข้ามาช่วยอย่างถูกต้องและถูกวิธี รู้แนวทางวิธีป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากยาเสพติด

ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูที่ปรึกษาและครูประจำชั้น เป็นผู้ที่มีส่วนในการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ซึ่งการบริหารจัดการปัญหายาเสพติดในโรงเรียนจะให้บรรลุตามเป้าหมายได้นั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุก ๆ ฝ่ายให้การสนับสนุน ไม่ว่าจะเป็นทางภาครัฐ เอกชน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การแก้ไขปัญหายาเสพติด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารจัดการปัญหายาเสพติดของผู้บริหารสถานศึกษากับครู ในการบริหารจัดการปัญหายาเสพติดในโรงเรียนที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 ว่าผู้บริหารสถานศึกษากับครูที่มีแนวทางการบริหารจัดการปัญหายาเสพติดอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นข้อมูลในการพิจารณาวางแผนในการกำหนดแนวทางแก้ไข ปรับปรุงการบริหารจัดการปัญหายาเสพติดในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษากับครูเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 โดยจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง ประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษากับครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติด ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 ที่มีประสบการณ์ในการบริหาร โรงเรียน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการปัญหาเสพติด แตกต่างกัน
3. ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการบริหารจัดการปัญหาเสพติด แตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติดของผู้บริหารสถานศึกษากับครู ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3
2. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษากับครู ในการนำไปเป็นแนวทางการบริหารจัดการในการกำหนด ปรับปรุง พัฒนาแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติด ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 ให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางของผู้บริหารสถานศึกษากับครู เกี่ยวกับการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 ตามกรอบแนวทางการบริหารจัดการปัญหาเสพติดในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 5 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 78) ดังนี้

- 1.1 ด้านการเตรียมการ
- 1.2 ด้านการดำเนินการ
- 1.3 ด้านการให้ความร่วมมือ
- 1.4 ด้านการประเมินผล
- 1.5 ด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

2.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 158 คน จาก 79 โรงเรียน

2.1.2 ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 3 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1,582 คน จาก 79 โรงเรียน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan : 2538 ; อ้างถึงใน ประสิทธิ์สุวรรณภักษ์. 2541 : 148) ได้จำนวน 113 คน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2.2.2 ครูได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan : 2538 : 236 ; อ้างถึงใน ประสิทธิ์สุวรรณภักษ์. 2541 : 148) ได้จำนวน 310 คน แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปร ตัวแปรที่จะศึกษามีดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 สถานภาพตำแหน่ง

3.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.1.2 ครู

3.1.2 ประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา

3.1.2.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

3.1.2.2 ประสบการณ์ 5 ปี - 10 ปี

3.1.2.3 ประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป

3.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานของครู

3.1.3.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

3.1.3.2 ประสบการณ์ 5 ปี - 10 ปี

3.1.3.3 ประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวทาง หมายถึง วิธีการ รูปแบบ ขั้นตอนในการปฏิบัติงานเพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการดำเนินงานบริหารจัดการปัญหาสุขภาพจิต
2. การบริหารจัดการปัญหาสุขภาพจิต หมายถึง การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการปัญหาสุขภาพจิตในโรงเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการเตรียมการ หมายถึง การจัดทำแผนงาน การวางแผน จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการดำเนินงาน

2.2 ด้านการดำเนินการ หมายถึง การปฏิบัติลงสู่ขั้นตอนการนำความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการดำเนินการในการบริหารจัดการปัญหาสุขภาพจิต ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 ด้านการให้ความร่วมมือ หมายถึง การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เจ้าหน้าที่ตำรวจ โรงพยาบาล และหน่วยงานเอกชนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับยาเสพติด

2.4 ด้านการประเมินผล หมายถึง กระบวนการประเมินตรวจสอบสรุปเพื่อทราบผลสัมฤทธิ์แนวทางการบริหารจัดการปัญหาสุขภาพจิตที่ได้ดำเนินการให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่ามีปัญหาอุปสรรค และประสบผลสำเร็จอย่างไร ตลอดทั้งข้อเสนอแนะแนวทางของผู้บริหารโรงเรียนและครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.5 ด้านการนำผลการปฏิบัติสู่การปรับปรุง หมายถึง การนำแนวทางการบริหารจัดการปัญหาสุขภาพจิตของผู้บริหารโรงเรียนกับครูที่มีกระบวนการประเมินสรุปผลสัมฤทธิ์ที่ได้ดำเนินการให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่ามีปัญหาอุปสรรค และประสบผลสำเร็จอย่างไร ตลอดทั้งข้อเสนอแนะแนวทางของผู้บริหารโรงเรียนกับครู ไปสู่การดำเนินการแก้ไขเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ยั่งยืน

3. สถานภาพตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งในการปฏิบัติหน้าที่ของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครูที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3

3.2 ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3

4. ประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

4.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

4.2 ประสบการณ์ 5 ปี - 10 ปี

4.3 ประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป

5 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุริรัมย์ เขต 3 แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

5.1 ประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี

5.2 ประสบการณ์ 5 ปี - 10 ปี

5.3 ประสบการณ์สูงกว่า 10 ปี ขึ้นไป

6. โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นของรัฐที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3

7. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 หมายถึง หน่วยงานที่ส่งเสริม สนับสนุน และตรวจสอบการการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งมีโรงเรียนในสังกัด ได้แก่ โรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งของรัฐ ในอำเภอนางรอง อำเภอละหานทราย อำเภอปะคำ อำเภอโนนดินแดง อำเภอหนองหงส์ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอโนนสุวรรณ และอำเภอหนองกี่

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University